Reformačné listy 2/2019

5. po Zjavení
10. február 2019

H.E.L.P. – Hnutie evanjelických laických pracovníkov, občianske združenie *Ročník III.*

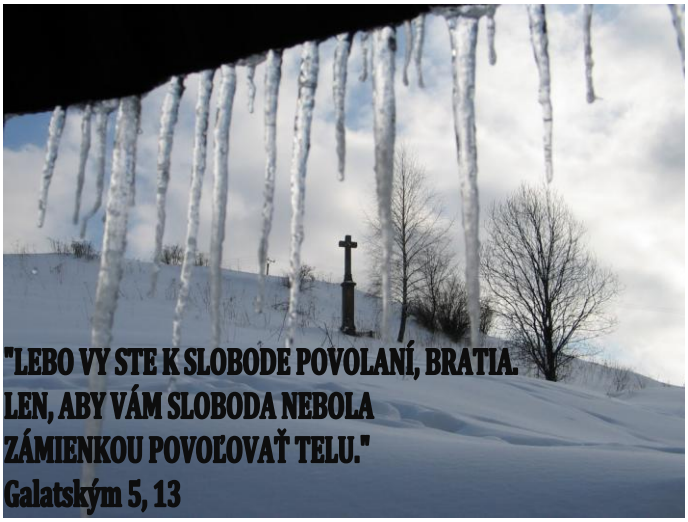

foto: Ľubo Bechný

... VYKROČILI SME ...
... ZACHOVAŤ JEDNOTU A POZVAŤ ĽUDÍ DO SLUŽBY
... INŠTALÁCIA DIŠTRIKTUÁLNEHO DOZORCU
... ROZHOVOR SO ŠÉFREDAKTORKOU EVANJELICKÉHO VÝCHODU
...VĎAKA PÁNU BOHU
... MODLITEBNÁ REŤAZ
... REFORMAČNÉ OKIENKO
... O KRSTE SVÄTOM
... EVANJELICKÝ VÝCHOD
... STANOVISKO K AKTUÁLNEMU STAVU SPOLOČNOSTI TRANOSCIUS, A. S. A KONFERENCII „HLUCHOSLEPOTA V CIRKVI“

Gal 5, 13b

Musí sa učiť a hlásať, že starý kvas musí byť odstránený, a že nie sú skutočnými kresťanmi, ani nemajú pravej viery tam, kde dovoľujú telu konať svojvoľne a vedome proti svedomiu zotrvávajú v hriechoch a zatvrdilosti. Čo je horšie a odsúdeniahodnejšie, že konajú pod menom a rúškom Evanjelia a kresťanskej slobody. Pre toto býva hanobené a zatracované meno Kristovo a Evanjelium; preto sa musí takéto zlo odstrániť a vyčistiť, aby nič nezatieňovalo vieru a dobré svedomie.

Martin Luther,
Smerovník kresťanskej cesty

VYKROČILI SME...

Pomaly si zvykáme na číslo 19 v našom kalendári a pomaly si doň vpisujeme plánované udalosti. Sviatočné obdobie sme definitívne odložili spolu s vianočnými ozdobami a život nás opäť vtiahol do tempa povinností. Aj v našej ECAV na Slovensku sa pripravujeme na mnohé dôležité podujatia. Práve o nich hovorili novozvolení predstavitelia cirkvi na novoročnom stretnutí s novinármi. Tento rok prinesie aj výročia, ktoré chce cirkev reflektovať, či už to bude 100. výročie tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika, alebo 30 rokov od Nežnej revolúcie.

Reformačné listy si všímajú v tomto čísle ešte jedno malé, no dôležité jubileum, ktoré patrí časopisu Evanjelický východ. Pri príležitosti vstupu do 10. ročníka tohto vzácneho periodika sme požiadali o rozhovor šéfredaktorku Emíliu Mihočovú-Kmecovú.

Rovnako prinášame reflexiu aktuálneho diania v cirkvi a veríme, že proces duchovnej obrody a reformy v cirkvi prinesie svoje ovocie. Ďakujeme preto za každú modlitbu, ktorou sa prihovárate u milostivého Pána Boha za našu cirkev, za jej predstaviteľov, za duchovných a neordinovaných spolupracovníkov. Dnes naozaj potrebujeme dobré slovo a potrebujeme sa navzájom podopierať, aby sme ako ECAV na Slovensku, ako cirkev Božia mohli dôstojne kráčať a radostne slúžiť Bohu a človeku.

Eva Bachletová

Náš zbor (cirkev) je rozbitý (-á) *(sklamanie z cirkvi)*
Pane, Tvoja cirkev by mala byť oázou pokoja, miestom uzdravenia, Božou rodinou, spoločenstvom svätých. Ja sa však cítim zranený, opustený a odcudzený.
Neviem sa vyrovnať s pokrytectvom, cítim sa unavený so škriepok a útokov, osočovania, ohovárania a pretvárky tých, čo nosia meno kresťan. Pred očami mám mnoho nedokonalosti Tvojej cirkvi. Pane, túžim po Tebe, ale som znechutený z tých, čo nosia Tvoje meno.
Čo mám robiť? Ako sa pozeráš na svoju cirkev Ty, Pane?
Ty znášaš našu nedokonalosť už stáročia, a predsa si cirkev nezavrhol. Hlásia sa k Tebe mnohí, čo Tvoje meno zneužívajú vo svoj prospech a Ty sa napriek tomu hlásiš k nám. Vráť mi nádej, pomôž mi odpustiť, otvor mi oči, aby som videl cirkev Tvojimi očami.
Priznávam, že aj ja sám prispievam k nedokonalosti Tvojej cirkvi. Odpusť mi môj hriech a pomôž mi odpustiť tým, čo sa previnili voči mne. Chcem dať svojmu bratovi, sestre druhú šancu. Ukáž mi, Pane, ako môžem aj ja sám prispieť k tomu, aby sme boli viac takými, akými nás chceš mať Ty.

Keď chýbajú slová (Kniha modlitieb)

PREVZALI SME ...

ZACHOVAŤ JEDNOTU A POZVAŤ ĽUDÍ DO SLUŽBY

V priestoroch Generálneho biskupského úradu ECAV na Slovensku sa v utorok 29. januára uskutočnilo novoročné stretnutie novozvolených predstaviteľov ECAV na Slovensku s novinármi. Generálny biskup ECAV Ivan Eľko, generálny dozorca ECAV Ján Brozman a biskup Západného dištriktu ECAV Ján Hroboň informovali zástupcov médií o programových aktivitách evanjelickej cirkvi na rok 2019. Stretnutie s novinármi viedol Martin Miti Kováč, poverený tajomník pre mediálnu komunikáciu, ktorý zástupcov médií a verejnosť zároveň pozval na inštaláciu nových biskupov a uvedenie do úradu generálneho dozorcu. Spomínaná inštalácia sa uskutoční 2. marca o 11. 00 hod. v evanjelickom kostole vo Zvolene.

Generálny biskup ECAV Ivan Eľko sa vo svojom úvodom príspevku vyjadril, že svoje pôsobenie vo funkcii generálneho biskupa vníma ako službu, prácu a poslanie, v ktorej sa nechce šetriť, ale práve naopak, chce pracovať naplno. Uviedol, že cirkev v roku 2019 čakajú tri dôležité udalosti. Prvou bude inštalácia novozvolených predstaviteľov cirkvi. Bol by rád, keby táto inštalácia bola výrazom jednoty, *„...aby bola takým signálom, že napriek všetkému a navzdory všetkému sme jedným jediným spoločenstvom. To je pre nás veľmi dôležité.“*

Ďalšou významnou udalosťou bude zasadnutie Synody ECAV na Slovensku. Generálny biskup Ivan Eľko vyjadril svoje prianie, aby sa na synode čo najmenej politizovalo a čo najviac uvažovalo nad obsahovým, programovým smerovaním cirkvi. Dodal: *„...my sa chceme venovať vecným problémom, nie politizovaniu, chceme uvažovať nad smerovaním cirkvi, nad novými obsahmi našej práce, našich aktivít, chceme ľudí burcovať do služby, nadchýnať ich, chceme im dávať akúsi novú nádej, novú víziu. Symbolom tohto všetkého by mala byť júnová synoda.“* Ako tretiu dôležitú udalosť, ktorá ECAV v roku 2019 čaká, generálny biskup Ivan Eľko vyzdvihol ordináciu nových kaplánov. *„Radi by sme znova akcentovali dve veci, a to pozvanie mladých ľudí k štúdiu na EBF UK a ochota stať sa evanjelickým duchovným, a tá druhá vec je pozvanie všetkých do služby. Chceme stáť bok po boku, ordinovaní a neordinovaní... od tej najnižšej úrovne, od úrovne cirkevných zborov a tých našich malých spoločenstiev, ktoré sú v tých dedinkách a mestách, cez regióny, senioráty, dištrikty až po generálnu cirkev, chceme ľudí znova nadchnúť a pozvať, aby slúžili v mene Pána Ježiša Krista tým, čo dokážu, aby slúžili iným. A ordinácia by mala byť tou udalosťou, kde táto výzva mimoriadne intenzívne zaznie.“*

V roku 2019 budú rezonovať v evanjelickej cirkvi viaceré výročia. Dňa 4. mája si pripomenieme 100 rokov od tragického úmrtia Milana Rastislava Štefánika. Generálny biskup Ivan Eľko uviedol, že *„ľudský profil M. R. Štefánika, by mal byť pre nás výzvou, aby evanjelik ako človek, ale aj ako občan tu bol pre iných.“* Nemenej zaujímavé je 30. výročie Nežnej revolúcie a 70. výročie Piešťanskej farárskej konferencie. Piešťanský manifest, ktorý bol prijatý v roku 1949 ako reakcia na komunistickou mocou vydaný Zákon o hospodárskom zabezpečení cirkvi štátom, už vtedy naznačil, že nový totalitný režim chcel cirkev zničiť a nie chrániť. Svedčí o tom aj fakt, že niektorí farári, ktorí konferenciu organizovali a podpísali manifest boli väznení a prenasledovaní. *„Pripomenutie si Piešťanského manifestu, chceme použiť na výzvu k tomu, aby sa dnes cirkev snažila byť čo najmenej odkázaná na pomoc iných, aby tu cirkev nestála tak, akože vždy sa o mňa niekto postará, alebo štát, alebo zahraniční donori,“* povedal generálny biskup Eľko, ktorý vidí ako dôležité učiť ľudí darcovstvu a pripomínať im, že v minulosti sa evanjelici spoliehali len na vlastné zdroje a z nich dokázali vybudovať svoje chrámy a školy. Tretím dôležitým medzníkom bude aj pre evanjelickú cirkev spomienka na novembrové udalosti z roku 1989. V tejto súvislosti by malo v cirkvi zaznieť, že *„sloboda je úžasný dar, a že sloboda vždy predstavuje akýsi čas Božej milosti a šancu pre cirkev, aby slúžila a my tú šancu nechceme nijakým spôsobom premárniť,“* uzavrel generálny biskup.

Ján Brozman, generálny dozorca ECAV, vyzdvihol prácu evanjelického školstva, spoločenstiev, občianskych združení, Spoločenstva evanjelickej mládeže, Evanjelickej diakonie a jej stredísk, ktoré pracujú v cirkvi veľmi požehnane, evanjelizačne, misijne a prakticky. Generálny dozorca je predsedom výboru Evanjelizačného strediska a upozornil na každoročnú konferenciu, na ktorej sa zúčastňuje 500 – 600 bratov a sestier, *„...je to požehnaný, veľmi dobrý, zdravý čas, aby sme ľuďom odovzdávali posolstvo evanjelia.“* V roku 2019 sa bude konať konferencia EVS v Prešove. Pripomenul aktivity Východného dištriktu, a to Dištriktuálne dni a Misijné dni. Ján Brozman, ktorý pôsobil 12 rokov ako dozorca VD ECAV a v súčasnosti je aj dozorcom CZ ECAV Obišovce zdôraznil, že v ECAV na Slovensku našiel živého Krista a jeho túžbou bolo a je, aby ho nachádzali aj ďalší práve v evanjelickej cirkvi. Aj časopis Evanjelický východ je pre neho symbolom ponuky cesty človeka – východu za Kristom. Biskup Západného dištriktu Ján Hroboň je vo svojom úrade už vyše 100 dní a jeho predchádzajúce kňazské pôsobenie bolo motiváciou k tomu, aby to čo sa naučil, odovzdal širšiemu spoločenstvu v evanjelickej cirkvi. Zároveň uviedol, že s bratom generálnym biskupom Ivanom Eľkom a bratom

generálnym dozorcom Jánom Brozmanom ho spája spoločný pohľad na uplynulé obdobie života evanjelickej cirkvi. *„Vnímame situáciu v cirkvi ako polarizovanú, je to určite obraz aj našej spoločnosti, lebo žijeme v spoločnosti, ktorá je rozdelená, polarizovaná. Tá situácia sa premieta samozrejme aj do cirkvi, lebo cirkev sú tiež ľudia, nie je to žiadne ideálne spoločenstvo. A práve preto takou najsilnejšou pohnútkou, myslím zásadným bodom nášho programu, s ktorým vstupujeme do tejto služby biskupov a dozorcu sú vzťahy. Dávať ľudí dohromady, zjednocovať, byť takým mostom, byť tými, ktorí vytvárajú porozumenie."* Aj z tohto dôvodu sa tento rok uskutoční Dištriktuálny deň Západného dištriktu, a to 2. júna v Banskej Bystrici.

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV považuje za dôležité otvorenú a korektnú spoluprácu s predstaviteľmi Slovenskej republiky. Cirkev chce byť aktívnym partnerom vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú našej spoločnosti. *„Aj v súvislosti s prebiehajúcim procesom výberu ústavných sudcov chceme ukazovať na to, o čom je pravda, právo a spravodlivosť. Chceme nekompromisne pomenovávať veci, ktoré sa týkajú korupcie v našej spoločnosti."* Zároveň cirkev chce ponúknuť spoločnosti pozitívne príklady pre školstvo či zdravotníctvo z oblastí, ktoré sú v ECAV dobre rozvinuté aj zo služby diakonie. Biskup Ján Hroboň zdôraznil, že cirkev nechce byť len lojálnym článkom diania v tejto spoločnosti, ale aby jasne zaznel jej hlas tam, kde je to potrebné.

Generálny biskup Ivan Eľko sa v prvých týždňoch vo svojom úrade stretáva s predstaviteľmi výborov, sekcií, skupín. Je presvedčený, že poslaním cirkvi je vytvoriť slobodný a tvorivý rámec k ich práci a podporiť ich. V kontexte ekumenickej spolupráce považuje za dôležité, aby ECAV na Slovensku bola spoľahlivým a úprimným partnerom, tak v Ekumenickej rade cirkví v SR, ako aj v spolupráci s Konferenciou biskupov Slovenska.

Zástupcov médií zaujímali udalosti spojené s vydaním Pastierskeho listu Zboru biskupov ECAV a vznikom Asociácie slobodných zborov ECAV (ďalej asociácia). Biskup Ján Hroboň uviedol, že v Pastierskom liste sa snažili vyjadriť zásadné stanovisko, a že *„voľby boli legitímne, že prebehli regulárne, a že so vznikom tejto asociácie nesúhlasíme, a chceme aj týmto spôsobom dať za tým bodku."* Generálny biskup Ivan Eľko vyjadril obavy z rozštiepenia cirkvi, keďže hlavným motívom asociácie ako občianskeho združenia – združujúceho cirkevné zbory, sú nové voľby. Generálny biskup Ivan Eľko považuje za dôležité udržať jednotu cirkvi. Upozornil na výrok apoštola Pavla o slobode, ktorý sa stal aj nosným biblickým textom pastierskeho listu a dodal, že *„...sloboda má jednu jedinú hranicu, v slobode si naše – Pavel píše – telo, ale je to pre neho to antické biblické synonymum pre človekovo JA – že človekovo ja, si nikdy nesmie osobovať právo nejednať v láske a rozbíjať jednotu. To Pavel hovorí, že je jediné tabu, ktorého sa sloboda človeka nesmie týkať."*

V závere stretnutia s novinármi nevhodne vystúpila Edita Škodová, ktorá zastupovala Evanjelický posol spod Tatier a prítomným novinárom rozdala tlačovú správu asociácie a ich vyhlásenie k Pastierskemu listu, aby novinári mali informáciu z druhej strany. Takéto konanie vzbudzuje podozrenie z prepojenosti medzi vydavateľstvom Tranoscius, anonymnou stránkou volbyecav.sk a asociáciou slobodných zborov. Vedenie cirkvi Editu Škodovú upozornilo, že to nie je vhodné. Prítomní novinári si však mohli urobiť reálny obraz o probléme, ktorý spomínalo predsedníctvo cirkvi vo svojom príhovore.

Text a foto: Eva Bachletová
ecav.sk

INŠTALÁCIA DIŠTRIKTUÁLNEHO DOZORCU

LADA / V nedeľu 16. decembra 2018 bol do úradu dozorcu Východného dištriktu (VD) inštalovaný Ing. Ľubomír Pankuch (*1962) – dištriktuálny presbyter, synodál, člen Rady Evanjelickej spojenej školy v Prešove a zároveň starosta obce Lipníky. Akt inštalácie vykonal biskup VD Slavomír Sabol v evanjelickom kostole v Lade.

Ľubomír Pankuch sa narodil 28. septembra 1962 rodičom Tomášovi Pankuchovi a dnes už nebohej Anne rod. Hankovskej. Študoval na Textilnej fakulte v Liberci. S manželkou Gabikou majú tri deti – Erika, Ninu a Dávida, ako aj dve vnúčatá. Vo svojom programe Ľ. Pankuch uviedol, že služba v cirkvi je jeho životnou cestou: „Človek slúžiaci prináša pokoj a lásku do života rodiny, cirkvi aj spoločnosti. Možno to nie je heslo pre dnešnú spoločnosť, keď sa presadzujú široké lakte a dobré známosti, ale ja verím v slúžiacu lásku."

Chce sa zasadzovať o intenzívnejšie zapojenie neordinovaných do služby, o napredovanie evanjelických škôl a vznik nových, o rozprúdenie spolupráce s mladými, zakladanie ďalších stredísk evanjelickej diakonie a v neposlednom rade o návrat k bratsko-sesterským vzťahom na všetkých úrovniach ECAV. Medzi jeho priority patrí tiež participácia na príprave nového cirkevno-organizačného modelu štruktúry cirkvi, kde bude menej centralizácie a viac efektívnosti a spolupráce. Aspoň raz ročne plánuje iniciovať stretnutia s predsedníctvami jednotlivých seniorátov dištriktu. Slávnosť inštalácie sa konala v evanjelickom kostole v Lade, filiálke cirkevného zboru Nemcovce, kde Ľubomír Pankuch dlhoročne vykonával funkciu zborového dozorcu. Po kázni – inštalačnom prí-

pokračovanie na str. 7

ČASOPIS EVANJELICKÝ VÝCHOD JUBILUJE

Rozhovor s Emíliou Mihočovou-Kmecovou, šéfredaktorkou Evanjelického východu

Meno sestry farárky Emílie Mihočovej-Kmecovej je neodmysliteľne spojené s mesačníkom Evanjelický východ. Keďže tento skvelý časopis vstupuje do svojho jubilejného ročníka, požiadali sme sestru šéfredaktorku o rozhovor.

Časopis Evanjelický východ od roku 2010 vydáva Biskupský úrad Východného dištriktu ECAV na Slovensku. Vstupuje teda do 10. ročníka. Na aké témy sa môžu čitatelia tento rok tešiť?

Témy zvyčajne vyberám flexibilne, aby odrážali to, čím skutočne žijeme ako kresťania v cirkvi a vo svete okolo nás. Obmedziť sa len na to, čo vnútorne prežívame s Bohom, nestačí. Vyjadrujeme sa preto aj k spoločenským otázkam, ktoré sa nás chtiac-nechtiac dotýkajú. Napr. strava zadarmo v školských jedálňach anketa o najväčšom Slovákovi, snaha o sprísnenie potratovej legislatívy a ďalšie... Spomedzi množstva tém je umením vybrať tie, ktoré sú naozaj dôležité a majú potenciál zaujať. Následne ich spracovať tak, aby sa čitateľ nenudil, a aby periodikum s kresťanským obsahom na mediálnom trhu aspoň prežilo.

Na tento rok pripravujeme viacero širokospektrálnych tém, vyberiem aspoň niektoré z nich: *Narcizmus, Kto klame, bude mať..., Etika v podnikaní, Odvaha k digitalizácii cirkvi, Celibát alebo rodina, Vysťahovalectvo a jeho dopady...* EV bude určite reflektovať aj dva historické míľniky: dopady zákona z roku 1949 O hospodárskom zabezpečení cirkví štátom a tiež pohnuté udalosti Nežnej revolúcie, ktoré umožnili aj nám kresťanom slobodne dýchať. Veď ako sa hovorí, bez slobody nemá žitie lahody. Už vieme, aké to je, keď nám štát postupne uťahuje slučku pod krkom, preto by sme si mali slobodu vážiť, a čo je najdôležitejšie: dopriať ju aj iným, hoci s nimi nesúhlasíme. No nad tým, ako so slobodou nakladáme, visí vzhľadom na aktuálne dianie v ECAV jeden obrovský otáznik.

Evanjelický východ začal vychádzať v roku 1933 v Prešove. Aká bola história časopisu a aká je jeho súčasnosť?

Jeho korene siahajú do roku 1933, kedy ho začal vydával Biskupský úrad Východného dištriktu raz mesačne ako vnútro-misijný časopis. Po roku 1948, keď sa moci v štáte chopili komunisti, bolo vydávanie EV administratívnym spôsobom zastavené. O jeho obnovenie sa 8. augusta 1968 pokúsila skupina štyroch farárov Šarišsko-zemplínskeho seniorátu, ktorí sa na základe uznesenia svojej pastorálnej konferencie obrátili na Generálnu radu cirkvi. Nepomohli odkazy na špecifické problémy regiónu, ani apelácie na ciele, ktoré si „spoločnosť pod progresívnym vedením A. Dubčeka“ pred seba stavia.

Časopis opäť uzrel svetlo sveta až po páde režimu v r. 1996, a to na základe spolupráce Biskupského úradu v Prešove a vydavateľstva ViViT. Aj keď si našiel čitateľskú základňu, po čase zanikol, tento raz pre ekonomické dôvody. Myšlienka obnoviť jeho vydávanie opäť ožila v roku 2009. Vedenie dištriktu dalo tomuto projektu šancu, aj keď začať s minimálnym rozpočtom a obmedzenou personálnou kapacitou nebolo jednoduché. Prevzali sme starú osvedčenú značku, ale dali sme jej nový formát a sčasti aj obsah. Je to Božia milosť, vernosť predplatiteľov, predajcov, finančných a modlitebných podporovateľov, že EV vstúpil tento rok do jubilejného 10. ročníka.

Predchádzajúce skúsenosti ukazujú, že to netreba považovať za samozrejmosť, navyše, ak vlastnú tlač naozaj potrebujeme. V sekulárnych médiách nedostaneme nikdy toľko priestoru, koľko by sme skutočne pre svoje témy a projekty potrebovali. To ešte neznamená, že by sme sa ako kresťania mali uspokojiť s tým, že sme iba akási subkultúra, ktorá si žije svojím životom a rezignovať na komunikáciu s väčšinovou spoločnosťou. Naopak, kresťanské témy treba prinášať aj do sekulárneho prostredia. Nemám tým na mysli naše vnútorne spory a šarvátky, ktoré mediálny obraz o evanjelickej cirkvi len poškodzujú a následky budú nedozierne.

Emília Mihočová-Kmecová

Študovala teológiu na Evanjelickej bohosloveckej fakulte UK v Bratislave a marketingovú komunikáciu na Fakulte Masmediálnej komunikácie v Trnave (1998 – 2004). Počas štúdia pracovala na tlačovom a infor-mačnom oddelení Generálneho biskupského úradu. Po ordinácii v Levoči 31. júla 2004 pôsobila ako kaplánka Liptovsko-oravského seniorátu Cirkevného zboru Liptovský Peter a redaktorka týždenníka Evanjelický posol spod Tatier. Posledných desať rokov vedie redakciu mesačníka Evanjelický východ, ktorý vydáva Biskupský úrad Východného dištriktu ECAV na Slovensku. Žije v Prešove spolu s manželom Petrom Mihočom, tajomníkom biskupa VD. Ich tri deti – Nina, Petra a Jakub – navštevujú Evanjelickú spojenú školu v Prešove. Vo voľnom čase sa venuje kresťanskému divadlu, čítaniu kníh, hubárčeniu a športu. Zaujíma sa o históriu, ale aj o aktuálne spoločenské dianie.

Ste šéfredaktorkou plnofarebného mesačníka s bohatým obsahom, ktorý si získal čitateľov nielen v prostredí Východného dištriktu. Ako sa profiloval Evanjelický východ počas ostatných rokov?

Od začiatku sme EV profilovali tak, aby adekvátne reprezentoval život evanjelikov, ale aj kresťanov ako takých. Dôležité bolo, že sme postavili dobrú štruktúru, ktorá sa osvedčila a nemusela sa výraz-

nejšie meniť – ponúka dostatok priestoru na rôzne publicistické žánre. Čo sa týka obsahu, museli sme ubrať z počiatočnej ambície osloviť tzv. náročnejšieho čitateľa, nakoľko to bola pre väčšinu príliš „tuhá strava“. Je to o balanse, ktorý treba hľadať každý jeden mesiac. Výrazne sme nezmenili ani grafiku – s grafikom Danielom Jurčom občas experimentujeme s písmom a dizajnom obálky. Záleží nám na tom, aby EV ako jedno z kresťanských médií nepôsobil zastaraným dojmom ako anachronizmus, ktorý je mimo reality.

Na začiatku sme stáli tiež pred výzvou prelomiť všeobecné povedomie, že „východ“ je geografické označenie, a preto je časopis určený pre čitateľov Východného dištriktu. Ten však siaha od Sniny po Prievidzu a už Popradčania sa necítia byť východniarmi. Východ chápeme v zmysle exodu, nájdenia východiska a únikovej cesty. Dôkazom toho, že sa to podarilo, je čitateľská základňa naprieč celým Slovenskom. Stále však máme svoje rezervy. Podľa posledného sčítania obyvateľov by malo byť evanjelikov cez 360-tisíc, eVýchod vychádza v 1 700-kusom náklade. Nemyslím si, že 1,50 eur mesačne je suma, ktorá rozpočet domácnosti enormne zaťaží. Sú cirkevné zbory, ktoré neodoberajú ani jediný kus. Žiaľ, nie všetci tomuto projektu bratsky prajú a žehnajú. Často sme rýchli ku kritike a posudzovaniu, no už ťažšie sa prikladá ruka k dielu. Ak si svoje projekty nepodporíme my sami, nikto iný to za nás nespraví.

Záujemcovia o Evanjelický východ si v ňom môžu zalistovať v elektronickom archíve. Aké témy najčastejšie vyhľadávajú, alebo s ak nim radi vracajú?

Tým, že máme na internetovej stránke www.evychod.sk sprístupnený archív vo forme celého pdf, monitorovací systém nevie vygenerovať, ktoré konkrétne články návštevníci vyhľadávajú. Čiastočne to viem posúdiť na základne spätnej väzby, ktorá sa ku mne dostane. To, aké témy koho zaujmú, závisí od typu čitateľa. Obľúbenou rubrikou sú jednoznačne recepty z fary *(smiech)* – naše čitateľky sa nimi nechávajú inšpirovať a navzájom si ich odporúčajú. Manželské páry vyhľadávajú témy, ktoré im pomáhajú rásť v ich vzájomnom vzťahu. Mamičky zase dobre reagujú na články o výchove detí. Osobne mám najradšej rozhovory – neprestávam žasnúť nad tým, koľko máme v cirkvi vzácnych a talentami obdarovaných ľudí. Pri tom všetkom je dôležité, aby na povrch neustále presakovalo pomedzi riadky Božie slovo. Jedna sestra farárka mi nedávno písala o mladej žene s vysokým stupňom onkologického ochorenia, ktorú navštevuje v nemocnici. To, že je pre ňu eVýchod zdrojom povzbudenia v ťažkej životnej situácii, je nesmiernym zadosťučinením a impulzom pokračovať.

Rozhovory, reportáže, duchovná i praktická reflexia života cirkvi, recenzie, ale aj témy, ktoré rezonujú v spoločnosti. To všetko vo veľmi kvalitnom spracovaní nájde súčasný čitateľ vášho časopisu na 36 stranách. Aké máte však ambície do budúcnosti?

Naša budúcnosť je v Božích rukách a je skvelé, že sa do nich môžeme vložiť s absolútnou dôverou. Tento rok bude pre Východný dištrikt volebným – čakajú ho voľby biskupa, a aj od nového vedenia bude do istej miery závisieť, či budeme vo vydávaní pokračovať. Do budúcnosti bude nevyhnutná popri printovej, aj elektronická verzia časopisu, zvlášť, ak chceme osloviť mladšie ročníky, ktoré žijú na webe.

EV by mal mať v budúcnosti tiež viacero lokálnych externých redaktorov, čím by sa priamo úmerne zvýšila kvalita jeho obsahu. Určite by sa dalo urobiť viac v oblasti marketingu a propagácie, je to však aj o tom, koľko máme k dispozícii kapitálu. Jedna vec je rast do výšky, druhá rast do hĺbky – pracovať na kvalite obsahu, každej fotografii (od našich lokálnych autorov, ktorí radi a s nadšením fotia), každom titulku, celkovom vizuále. V pretlaku sekulárnych mediálnych produktov v tomto smere, žiaľ, stále zaostávame.

A na záver, čo by ste zaželali čitateľom Evanjelického východu a čitateľom dobrého slova v našej cirkvi?

Spolu s manželom a našimi deťmi účinkujeme v muzikáli Legenda o zakliatom meste *(14. júla 2019 aj na Dištriktuálnom dni VD v Poprade-Aréne).* Ide síce o rozprávku, ale v rozprávkach je často viac pravdy, ako

v klamstvami opantanom živote. Vystupuje v nej čierne knieža, ktoré sa so svojimi posluhovačmi nenápadne votrie medzi ľudí v kráľovstve a obráti všetkých proti sebe. Ničí vzťahy, zasieva do sŕdc nenávisť a zlobu. *„Lož je vtkaná v gobelínoch“* – nielen v rozprávke, ale v našej realite. Čitateľom a aj sebe želám, aby sme ju dokázali rozpoznať a nestrácali nádej *„v krížovkách slov, veď pravdu v nich stráži chór anjelov“*. Všetku temnotu, ktorá tak nemilosrdne vráža klin do našich rodín, cirkevných zborov a vzájomných vzťahov, premáhajme modlitbou. Taký je odkaz Novembra 89 aj Veľkého piatku. Kameň od hrobu už bol odvalený.

Za rozhovor ďakuje Eva Bachletová
FOTO: Michal Pončák

VĎAKA PÁNU BOHU!

V ostatných dňoch našu cirkev znepokojil vznik asociácie zborov, ktorý je prvým krokom k reálnemu rozdeleniu cirkvi.

Hnutie evanjelických laických pracovníkov (H.E.L.P.) takéto pokusy ostro odsúdilo, bratia biskupi poslali do cirkevných zborov Pastiersky list, v ktorom apelovali na zachovanie jednoty našej cirkvi. Ktosi z asociácie k tomu vydal akúsi reakciu. Vraj „v článku je uverejnených viacero nesprávnych informácií o Asociácii". Áno, prvou a zásadnou chybou v Pastierskom liste je chybne uvedený názov asociácie. Nie je to Asociácia slobodných *kresťanských* zborov, ale iba asociácia slobodných zborov. Aj ďalej šlo len také ducho-prázdne strašenie, nedokázateľné všeobecné frázy a harašenie o trestných činoch, na aké sme tu za 12 rokov zvyknutí na naozaj nikoho nevystrašia.

Ako sa ukázalo, na štátne orgány neplatí to, čo sa ľuďom z asociácie darilo v cirkvi. V cirkvi totiž opakovane a „do nemoty" predkladali určité bludné návrhy, z ktorých im niektoré nakoniec boli schválené, lebo ľudia už chceli mať od týchto krikľúňov pokoj. **Štátne orgány majú dosť asertivity a napriek otravnosti, vždy znovu a znovu zmietli evidentne účelové trestné oznámenia zo stola.** Vrátane Generálnej prokuratúry. Bez ohľadu, či bývalý generálny dozorca (I. Lukáč) alebo súčasný podpredseda asociácie (detto) suverénne a sebavedome tvrdí, že niečo je trestný čin, vôbec to neznamená, že naozaj ide o trestný čin.

Už roky sa o bývalom vedení šepkalo, že to sú ľudia, ktorí pre vlastné egá nebudú váhať rozštiepiť cirkev. To, o čom sme si len šepkali, je tu. V plnej nahote. Najprv som neveril vlastným očiam, že by naozaj títo ľudia boli schopní zájsť tak ďaleko!? Ale sebectvo už je raz také, že nepozná hranice. Už od doby Kaina vieme, kam až dokážu urazené egá zájsť. Naďalej zneužívajú Evanjelický posol, ktorý momentálne nie je v rukách našej cirkvi, ale v drápoch členov asociácie. Neslúži ECAV, ale je zneužívaný na boj proti ECAV. Tým ľuďom vôbec nevadí, že Synoda ECAV opakovane uznesením napomenula vedenie Tranoscia a žiadala bezodkladne zvolať mimoriadne valné zhromaždenie. Veď, čo im bude rozkazovať nejaká Synoda ECAV? Oni majú asociáciu! Aj tu vidieť, že najvyšší orgán ECAV pre nich nič neznamená. Lebo oni už dávno do ECAV nepatria. Možno formálne ešte nevystúpili, ale svojím konaním už roky jasne deklarujú, že s ECAV ich nič nespája, lebo prestala slúžiť ich sebeckým záujmom.

Bol som zhrozený. V tom všetkom mi zišla na um otázka: Ako môže byť veriaci človek vďačný Pánu Bohu uprostred tohto marazmu, zákernosti, zlomyseľnosti, doslova nenávisti, anarchie, do ktorých sme sa nechali vovliecť bývalým vedením našej cirkvi a za výdatnej podpory tvorcov Evanjelického posla za ostatných 12 rokov?

Uvedomil som si však, že aj v tomto máme tisíce dôvodov na vďačnosť. V prvom rade, buďme Pánu Bohu vďační, že hoci to chvíľu trvalo, veriaci ľud prekukol, o čo v skutočnosti išlo pri mnohých umelo vyvolaných kauzách. Evanjelici zistili, že súčasní členovia asociácie servírovali otrávené jedlo, ktoré vychvaľovali, že aká je to delikatesa, keď sa zo stránok posla naširokoďaleko šíril smrad jedu, nenávisti a klamstiev. Darmo. Veriaci evanjelici prišli na to, že je to otrávené. **Vďaka Pánu Bohu!**

Členovia asociácie tvrdia, že chcú nové voľby, v ktorých by si evanjelici vybrali. Faktom však je, že nové voľby tu práve boli a áno, evanjelici si vybrali. Precitli a v nedávnych voľbách dali jasne najavo, že nechcú nechutné, plesnivé, páchnuce a otrávené jedlo. **Vďaka Pánu Bohu!**

Cirkev ukázala, že nechce otravu z Evanjelického posla, často z pera samotného generálneho dozorcu. Cirkev dala odkaz, že ECAV nemožno redukovať na „es-er-očku", lebo poslaním cirkvi je stále činiť učeníkmi všetky národy; zvestovať evanjelium; viesť ľudí k porozumeniu, nie k ohováraniu; k odpusteniu, nie k pomstychtivosti; k poriadku, nie anarchickému eldorádu, aké sme tu mali ostatných 12 rokov.

Cirkev jasne povedala, že nechce, aby ju ďalej viedol človek, ktorý verejne arogantne povie, že on sa nikomu ospravedlňovať nebude.

Cirkev dala jasne najavo, že nie je v poriadku, ak GBÚ strážia najaté gorily a bránia ľuďom zúčastniť sa na zasadnutí cirkevného súdu, ktoré je verejné. Cirkev ukázala, že nie je v poriadku, ak o údajnom zlom hospodárení píšu ľudia, ktorí sami nevedia hospodáriť, opakovane predkladajú rozpočet so závratným deficitom a prejedajú desiatky tisíc EUR – viac, ako máme.

Evanjelici vo voľbách jasne povedali, že „obrážťoky" boli nemorálnosťou, ktorá vážne poškodila dobré meno ECAV. Následne ešte celé mesiace poškodzovali dobré meno ECAV tí, ktorí túto ohavnosť obraňovali, namiesto toho, aby zjavný hriech pomenovali hriechom. Títo ľudia sú zodpovední za to, že naši veriaci by radšej chodili kanálmi, lebo sa hanbili otvorene priznať, že sú evanjelikmi. Vo voľbách povedali, že stačilo. Vyjadrili, že sa nechcú hanbiť za vieru predkov. **Vďaka Bohu!**

Možno nie je ideálne, že aj v prípade volieb na posty generálneho dozorcu a dozorcu Východného dištriktu nenastala situácia, ako pri voľbách generálneho biskupa, kde do volieb šlo viacero naozaj kvalitných sestier a bratov kandidátov, z ktorých každý bol rokmi služby overený, že by post generálneho biskupa zastával fundovane. Na druhej strane, v oboch prípadoch voľby dozorcov museli kandidáti získať o 10% vyššie kvórum na zvolenie. Zvlášť v prípade brata Brozmana som neveril, že sa to podarí dosiahnuť. Kampaň, ktorú proti nemu rozpútal sám bývalý generálny biskup Klátik, spolu so salvami striel klamárskych a nenávisťou sršiacich článkov v posli, bola diabolská. Neveril som, že získa potrebných 60%, bol som si istý, že generálneho dozorcu budeme voliť ešte raz. No ukázalo sa, že Pán Boh mal iné plány. On je Ten, ktorý zahanbuje silných a ujíma sa slabých. Ako to kedysi vyjadril bývalý katolícky mních Martin Luther: Hoc diablov plný bol by svet, chcejúcich nás pohltiť, nemusíme sa strachom chvieť, musia všetci ustúpiť. **Vďaka Pánu Bohu!**

Vznik asociácie, neprestajné ignorovanie rozhodnutí Synody ECAV, obštrukcie pri snahe zvolať mimoriadne valné zhromaždenie Tranoscia, aby čo najdlhšie mohli cez Posol chrliť klamstvá a nenávisť, je vo svojej podstate dôvodom na vďaku Pánu Bohu. Lebo každý jeden lživý a nenávistný článok je len ďalším dôkazom toho, že v ECAV sme sa rozhodli správne. **Vďaka Pánu Bohu!**

Daniel Mišina

dokončenie zo strany 3

hovore biskupa S. Sabola vystúpil spevokol cirkevného zboru v Prešove pod vedením dirigentky Oľgy Adamkovičovej. Inštalovanému Ľubomírovi Pankuchovi sa prihovoril jeho predchodca vo funkcii dištriktuálneho dozorcu – Ján Brozman a zároveň novozvolený generálny dozorca Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku (ECAV). Za predsedníctva šiestich seniorátov VD vystúpil Marián Kaňuch – senior Turčianskeho seniorátu. Za domáci cirkevný zbor Nemcovce inštalovaného pozdravili zborový farár Peter Székely a zborová dozorkyňa Viera Cinová, piesňou skupinka detí.

Ľubomíra Pankucha, ako jediného kandidáta na funkciu dozorcu VD, do volieb posunula Kandidačná porada, a to hlasovaním podľa platných cirkevno-právnych predpisov. Kandidačná porada, ktorú tvoria predsedníctva šiestich seniorátov Východného dištriktu, sa zišla 26. mája 2018 v priestoroch Biskupského úradu VD v Prešove. Následne sa voľby dištriktuálneho dozorcu konali na zborových konventoch v rovnakých termínoch ako voľby generálneho predsedníctva: 17. júna, 24. júna a 1. júla 2018. Na zasadnutí sčítacej komisie 14. júla vyplynulo, že kandidát Ľubomír Pankuch získal 82,06 percenta hlasov, teda potrebné 3/5 voličských hlasov.

Kandidačnou poradou k voľbám dozorcu VD na základe vznesenia dôvodnej námietky neprešiel kandidát Jaroslav Mervart, člen predstavenstva vydavateľstva Tranoscius a Generálneho hospodárskeho výboru. Voľby dištriktuálneho dozorcu boli preto napadnuté žalobou na Dištriktuálnom súde VD, ktorú súd zamietol. Žalobou sa následne zaoberalo Dištriktuálne presbyterstvo VD, ktoré na svojom zasadnutí 30. novembra 2018 v Prešove potvrdilo právoplatnosť výsledkov volieb dozorcu VD. Dištriktuálne presbyterstvo zároveň konštatovalo, že funkčné obdobie dozorcu VD ECAV Ing. Ľubomíra Pankucha je v zmysle platných cirkevno-právnych predpisov šesťročné, t. j. od 16. 11. 2018 do 15. 11. 2024.

Emília Mihočová,
foto: Lucia Beňová
http://vdecav.sk/?p=1236

Milí čitatelia, radi by sme vás informovali o novom cykle diskusií na stanici **Rádia Devín** pod názvom

NAD SLOVOM

Prvá časť bude odvysielaná dňa **9. februára o 17.00hod**
a periodicita relácie je mesačná.
Moderátorom relácie je brat Bohdan Hroboň

Na Slovensku prebieha ojedinelý projekt – vznikajú knihy komentárov ku Starému zákonu.
Pri tejto práci sa vyformoval pozoruhodný vedecký kolektív historikov, biblistov a lingvistov, ktorý vedie Bohdan Hroboň.
Rádio Devín prinesie 10-dielny cyklus diskusií, ktoré sprostredkovávajú spôsob a úroveň uvažovania o Biblii na začiatku 21. storočia.
V prvej relácií bude témou dramatická časť Starého zákona – Exodus.
Hostia moderátora Bohdana Hroboňa sú biblisti:
Jozef Tiňo a Jozef Jančovič.

Soňa Koželová, RTVS a redakcia RL

„PRED SVITOM VSTÁVAM; VOLÁM O POMOC; A DÚFAM V TVOJE SLOVO.“

Žalm 119, 147

Milí bratia a sestry,

pozývame vás, pridajte sa ku nám a zotrvávajme v modlitebnej reťazi za jednotu v našej cirkvi, za bratov a sestry vo viere, za deti, mládež, za rodičov, za pracujúcich i dôchodcov. Do našich modlitieb porúčajme aj našich milých sestry a bratov biskupov, seniorky, seniorov, farárky, farárov, kaplánky a kaplánov, ako aj dozorcov a presbyterov, ako aj inštaláciu, ktorá bude dňa 2.3. v kostole vo Zvolene.

V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k vlastnej modlitbe.

Pridávaj svojej cirkvi pracovníkov

Pane, Tvoja cirkev tak veľmi potrebuje Tvoju milosť a pomoc. Potrebuje aj ľudí, ktorí ju budú viesť, spravovať a budovať v láske ako Tvoje telo. Prosíme, Ty sám prebúdzaj a pridávaj nám pracovníkov. Ty sám skrze Ducha Svätého veď a vyučuj tých, ktorých si nám dal ako predstavených. Pomáhaj, aby sme ich prijímali a rešpektovali v láske. Pane, zmiluj sa nad cirkvou. Amen.

Keď chýbajú slová
(Kniha modlitieb)

Foto: Ľubo Bechný

REFORMAČNÉ OKIENKO

ČO ROBIŤ?

Pohyb v našej Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania pokračuje a to je dobre. Ja ho od počiatku vnímam ako pôsobenie Ducha Svätého, ktorý nás prebúdza z duchovného spánku, inšpiruje k rozhovorom, k hľadaniu riešenia, ktoré by viedlo k dosiahnutiu takého stavu, aký naznačuje napríklad apoštol Pavel v Liste Efezským v 4 kapitole:
1 *Žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní,* ***2*** *vo všetkej pokore, nežnosti a trpezlivosti, znášajte sa vospolok v láske* ***3*** *a usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja.* ***4*** *Jedno je telo a jeden duch, ako ste aj boli povolaní v jednej nádeji svojho povolania.* ***5*** *Jeden Pán, jedna viera, jeden krst;* ***6*** *jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.* ***11*** *A On ustanovil jedných za apoštolov, iných za prorokov, zase iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov,* ***12*** *aby pripravovali svätých na dielo služby, budovať telo Kristovo,* ***13*** *až všetci dospejeme k jednote vo viere a poznaní Syna Božieho, v muža dospelého, k miere veku plnosti Kristovej;* ***14*** *aby sme neboli viac nedospelými, ktorých každý vietor učenia sem a tam hádže a zmieta podľa ľudskej úskočnosti a chytráctva, aby úkladmi boli uvedení do bludu;* ***15*** *ale aby sme, verní pravde, v láske rástli v každom ohľade v Toho, ktorý je Hlava, v Krista;* ***16*** *On spája a zväzuje celé telo všetkými spojivami spoločnej služby a dáva každej časti pôsobiť primerane, aby telo rástlo a budovalo sa v láske*.

Zdôrazňujem verš 15: *aby sme, verní pravde, v láske rástli v každom ohľade v Toho, ktorý je Hlava, v Krista*. Zatiaľ sa nám to moc nedarí, ale pohyb sa započal a Pán Boh si nedá pokoja, kým nedovedie svoje úmysly a svoje plány do úspešného konca! Na nás je, aby sme pozorne vnímali to, čo chce ON, a aby sme sa pri dali na JEHO stranu. Všetci, bez rozdielu.

Niečo sa môžeme naučiť z minulosti; pamätáme ešte na duchovný pohyb, ktorý započal pôsobením tzv. Modrého kríža a sestier Royových a jeho dozvuky ešte stále pôsobia medzi nami. Vtedy išlo a podnes stále ide o duchovné prebudenie a pestovanie živej viery tak, aby cirkev mala čo povedať a čím prispieť svojmu okoliu a prostrediu. Po prevrate toto hnutie ožilo v Modlitebnom spoločenstve ECAV, v ktorom som aj ja pôsobil, a ktoré sa veľa rokov vytrvalo modlilo a podnes modlí za našu cirkev a predovšetkým za jej duchovné prebudenie a oživenie. Neviem, ako je to teraz, ale od začiatku sme sa usilovali, aby členmi tohto spoločenstva boli predovšetkým aj naši bratia biskupi, seniori, farári; nie vždy sa nám to darilo.

A podobných duchovných pohybov v našej cirkvi bolo za posledných 100 rokov viacej. Boli to väčšie, či menšie skupiny členov cirkvi, alebo aj jednotlivci, ktorí túžili po horlivejšej zbožnosti, živšej viere, skutočnom duchovnom prebudení pod vedením Ducha Svätého. Spomínam si na roky môjho teologického štúdia – býval som v internáte na Panenskej. Po čase vysvitlo, že časť študentov býva na privátoch aj z takého dôvodu, že prostredie internátu považovali za málo zbožné a málo duchovné. Bolo to v čase socializmu. Viacerí sme sa usilovali o „zduchovnenie“ internátneho prostredia. Ja sám som oslovil vtedajšie vedenie EBF s návrhom, aby sa pokúsili nájsť v cirkvi vekom a služobne staršieho brata farára, duchovne živého a prebudeného, horlivého v evanjelickej zbožnosti Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania, ktorý by medzi nami, študentmi pôsobil misijne a prebudenecky. Považovali ma za naivného.

Exkurzom do minulosti chcem len povedať, že sa máme z čoho poučiť a rozumne sa porozprávať o súčasných predstavách, možnostiach, spôsoboch života našej cirkvi. Sám som bol účastný vo viacerých pokusoch a snaženiach o duchovné prebudenie. Už som starý, vo výslužbe. Ale veľmi som sa potešil, keď som pred dvoma rokmi pocítil duchovný pohyb túžiaci po prebudení a oživení duchovného života, po horlivejšej zbožnosti. Hneď som sa pridal na stranu tých, ktorí začali volať po náprave. A od začiatku som si uvedomoval, že to nepôjde tak ľahko. Aj v tomto hnutí bolo a je mnoho problémov, hľadania, nejednoty a zároveň túžby po zjednotení, mnoho „človečiny“, osobných záujmov, či predstáv. Ale základ bol a je dobrý – pohyb, túžba po duchovnom prebudení, oživení, horlivejšej zbožnosti, väčšej úprimnosti, pokore a pokání... Celý ten pohyb som si pre seba pomenoval ako malá reformácia v cirkvi. Rozhovor a hľadanie, prebúdzanie z duchovného spánku.

Súčasný stav je taký, že po skončení mandátu boli zvolení do vedenia cirkvi noví vedúci pracovníci. Prijímam to na modlitbách znovu ako pôsobenie a vedenie Ducha Svätého, aj keď niektoré skupiny v cirkvi hovoria o pochybeniach, či dokonca o ovplyvňovaní volieb. Isteže, vo všetkom je aj „človečina“, ale spomeňme si na časy reformácie. Čo všetko museli prebojovať, prezápasiť na modlitbách reformátori, keď najvyššie vedenie vtedajšej cirkvi ich označilo za kacírov, rozvracačov cirkvi a to v očiach verejnosti. Ak by sme dnes počúvali všetky hlasy proti, všetky tie obviňovania a často výmysly a prekrúcania pravdy, potom by sme museli všetko nechať tak, ako je. Ale to v nijakom prípade nechceme. Nutne musíme všetci poctivo a úprimne počúvať, čo hovorí Duch Svätý a musíme byť ochotní o tom v pokoji, bez vzájomného osočovania aj rozprávať.

Spomeniem aspoň najnovšie hnutie, ktoré vzniklo pod názvom Asociácia slobodných zborov. Svoj vznik zdôvodňujú tým, že sa hlásia k odkazu našich predkov, ktorí presadzovali čistotu Augsburského vyznania a na nej založenú jednotu slov a činov (EP č.4/2019 str.26). Ďalej hovoria, že nemajú záujem cirkev rozdeľovať, ale liečiť – a to práve od hriechu, ktorý ju rozdeľuje. (EP 3/2019 str. 19, brat Mervart). Ak je to naozaj tak, potom ich úprimne vítam v našich radoch, v radoch tých, ktorí začali volať po obnove už pred dvoma rokmi , keď nás vtedajšie vedenie cirkvi namiesto bratského rozhovoru začalo verejne, v EPST odsudzovať ako rozvracačov v cirkvi. Ale nikdy nie je neskoro, ak nám ide o to isté - *aby sme, verní pravde, v láske rástli v každom ohľade v Toho, ktorý je Hlava, v Krista; On spája a zväzuje celé telo všetkými spojivami spoločnej služby a dáva každej časti pôsobiť primerane, aby telo rástlo a budovalo sa v láske*. Veď to všetko máme v našich Symbolických knihách, najmä v Augsburskom vyznaní viery a potom aj v súčasnej Cirkevnej ústave a na tieto ideály skladajú sľub všetci cirkevní predstavitelia. Ale nemuseli sa registrovať na ministerstve, ani vytvárať združenie zborov; stačilo usilovne misijne pracovať, vyučovať, slúžiť, viesť rozhovory, upozorňovať na chyby. Ale aj v takejto podobe môžu poslúžiť. Lenže...

Na jednej strane sa mi zdá, že im naozaj ide o liečenie cirkvi od hriechu. Ale na 9. 2. 2019 zvolávajú do Liptovského Mikuláša konferenciu s témou „Hluchoslepota v cirkvi“. V pozvánke píšu: Dnes často čelíme otázke: Ako je to možné, že na pôde ECAV došlo k závažným nekalým praktikám? Kde boli zodpovední? Ako je možné, že závažné nedostatky sa roky prehliadali? Hriech a jeho prehliadanie spôsobilo rozdelenie cirkvi, stratu dôvery a všeobecné pohoršenie. Podobné myšlienky boli naznačené pred dvoma rokmi v Charte, ktorá bola spísaná tými, skrze ktorých začal pôsobiť v našej cirkvi Duch Svätý. Tam je naznačené a vyjadrené, čo sa javí v cirkvi ako prekážka v napredovaní a o akú cirkev toto hnutie v cirkvi usiluje. Už tam sme sa pýtali, ako je to možné, že sa v cirkvi nič nehýbe a čo robia bratia biskupi?
Mýli ma však, že v tej istej pozvánke je uvedené, že hlavnou témou konferencie nie je duchovné prebudenie a oživenie, ako naznačujú, ale podpisová akcia za nové voľby. Hovorím si – čo toto má byť, znova politikárčenie v cirkvi? Veď voľby prebehli regulárne, v zmysle CPP, do čela sú zvolení bratia, ktorých poznám ako horlivých a verných nasledovníkov nášho Pána Ježiša Krista. Zvolení boli napriek veľmi aktívnej a konfrontačnej kampani najmä zo strany končiaceho vedenia cirkvi. A pri čítaní posledných čísel EPST si uvedomujem, že predstavitelia Asociácie sú veru dosť vzdialení od cieľov, ktoré hlásajú, dosť sa im rozchádzajú slová od činov. Súdny a nezaujatý čitateľ EPST príde na to aj sám. Mnoho osočovania, znevažovania, zavádzania verejnosti. Hovoria, že nechcú rozdeľovať, ale každým krokom rozdeľujú a eskalujú napätie bez návrhov na nápravu. Lebo, ak nápravou má byť predovšetkým opakovanie volieb, potom som naozaj v rozpakoch. To oni majú do funkcii anjelov z neba? A čo ak aj tie nové voľby nejaká skupina nebude akceptovať a bude žiadať opakovanie volieb? To budeme stále iba voliť a voliť bez prestania? To máme pomoc a nové veci očakávať len od človeka? A to od toho, ktorého navrhne Asociácia?

Ja si nemyslím, že problém je v novozvolených. Ich doterajšia služba v cirkvi hovorí za nich. Sú takí dobrí, ako každý druhý, najmä, ak ich legálna kandidačná porada, v ktorej boli aj všetci seniori a seniorátni dozorcovia navrhla. Iste ich všetci dobre poznajú a poznajú aj tých, ktorých odmietli. Pravdaže, spochybniť je možné všetko... , ale to nie je cesta k obnove.

Nemyslím si, že títo novozvolení už všetko prevrátia a zmenia a urobia. Vyšli spomedzi nás, poznáme ich službu a vieme, že to majú ťažké – v súčasnom svete a prostredí budovať cirkev Ježiša Krista, účinnejšie zvestovať evanjelium. Budú potrebovať naše modlitby, podporu, porozumenie, možno aj návrhy a nápady. Ja som im už stihol napísať, že najnovší Pastiersky list nie je najlepší, že mohol byť stručnejší, jasnejší, a všeličo iné. A zatiaľ sa na mňa neurazili. Keďže sme cirkev a. v., potom dobre vieme, že pomoc neprichádza od ľudí, ale od Toho, ktorý je Hlava. Iste, ON koná skrze ľudí – a v tom sú naše problémy. Ale odmietať právoplatne zvolených už dopredu, pred tým, ako mali čas čosi urobiť, to sa mi nezdá ani správne ani múdre. Dajme im predsa aspoň tých 100 dní! Biskup ZD ich už má za sebou a poctivo sa usiluje vyznať v súčasnom chaose.

Čo robiť??? Začal som otázkou, na ktorú všetci hľadáme odpovede. Niektorí len čakajú! Potrvá nejakú dobu, kým si všetko vyrozprávame, predstavíme svoje predstavy o cirkvi, všetko vypočujeme a budeme verne a úprimne právoplatne zvoleným predstaviteľom pomáhať a niesť ich službu na modlitbách. To je to, čo môžeme urobiť. A druhým (alebo prvým) dobrým krokom je začať od seba. Premyslieť, premodliť svoj život, svoje predstavy, požiadavky, svoju službu v cirkvi, svoje očakávanie ... s pohľadom upretým na Toho, ktorý je Hlava, a ktorý jediný mám moc spojiť aj to, čo je rozdelené. A najmä zapojiť do rozhovoru a obnovy všetkých, celú cirkev, nielen skupinky. Aby sme boli živými, aktívnymi údmi tela Kristovho, ktorým cirkev naozaj je.

Jozef Grexa, ev. farár v. v.

O KRSTE SVÄTOM

Nie je krst ako krst

O krste sa dnes často, avšak mylne, hovorí pri „krstoch" kníh, CD-čiek, lodí, lietadiel... Pri takýchto reklamno-zábavných akciách sa „krstí" nielen vodou, ale aj vínom, ľadom, pieskom, soľou, ohňom... Podľa tohto chápania by krst bol uvedením do života; pokrstený znamená byť mokrý, poliaty, posypaný... Je jasné, že v takýchto prípadoch by bolo primerané hovoriť nie o krste, ale o uvedení do života (lode, cédečka, knihy...). Ak ľudia predsa len toto označujú za krst, potom treba rozlišovať medzi krstom kresťanským (krstom svätým) a svetským *(„krstom" nesvä*tým).

Význam slova *krst*

V slovenčine jeho význam odhalí ruské slovo *„krest"*, ktoré znamená krst i kríž zároveň. Pri krste teda máme do činenia s krížom. Znamením kríža žehnáme krsteného, znamenie kríža kladieme na jeho život, aby sme naznačili, že v tomto znamení má svoj život zachránený a ochránený.

Slovo krst v pôvodnej gréckej reči Novej zmluvy *(baptidzein),* znamená *ponoriť, vnoriť do vody, umyť, obmyť*. Tým je naznačený nielen fakt, že pri krste používame vodu, ktorá obmýva človeka, ale zároveň v duchovnej rovine je podčiarknuté, že pri krste sme ponorení do Krista. Stávame sa jedno s Ním.

Hodnotu krstu dáva Kristus

Krst svätý si nevymyslela cirkev. Krstiť prikázal sám Pán Ježiš Kristus. On ustanovil krst svätý slovami: *„Daná mi je všetka moc na nebi a na zemi. Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko. Čokoľvek som vám prikázal, Ajhľa ja som s vami po všetky dni až do konca sveta"* (Matúš 28, 18 – 20). Nekrstíme preto, že by sme azda my dali krstu nejakú hodnotu. Krstíme, lebo Pán Ježiš nám to prikázal a my poslušne rešpektujeme Jeho slovo. Pán vložil do úkonu krstu svoju prítomnosť, dal mu hodnotu.

Krst nie je mágia

Krst rozhodne nie je magický úkon, ktorým dieťatku zabezpečíme, aby bolo zdravé. Krst nenahrádza červenú šnúrku na ruke dieťatka – krst ju vylučuje, odmieta. Krst nie je čarovanie pre zdravie. Je odovzdaním dieťatka do Božích rúk. Krst napomáha ku spaseniu.

Patrí nám všetko, čo nám Pán Ježiš získal svojou smrťou a vzkriesením

Termín: *„v mene"* znamená, že krstíme z Ježišovho poverenia. To zaiste tiež. Biblia však vraví o krstení *„v meno"*. Čo to znamená? Meno označuje konkrétnu osobu, v tomto prípade Boha: Otca, Syna, Ducha Svätého. Krstiť v meno Boha: Otca i Syna i Ducha Svätého značí, že ide o pokrstenie (ponorenie – vnorenie) do vplyvu, kompetencie – právomoci Otca i Syna i Ducha Svätého. Teda o včlenenie do toho, čo Pán Boh pre nás vykonal vo svojom Synovi (čítaj: Rímskym 6, 4 a Kolosenským 2, 11 – 12). Sme včlenení do Ježišovej smrti a vzkriesenia. Patrí nám všetko, čo nám Pán Ježiš smrťou a svojím vzkriesením získal: odpustenie hriechov, istota, že sme Božie deti, že patríme do cirkvi, budúcnosť, ktorú Pán Boh pripravuje vo večnosti tým, ktorí Mu dôverujú.

Žiť s Kristom a prinášať ovocie Ducha

Biblia nám pripomína: *„Či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha a že nie ste sami svoji? Veď veľmi draho ste boli kúpení! Oslávte teda Boha svojim telom i svojim duchom. čo oboje náleží Bohu"* (1. Korintským 6, 19 – 20).

Do Krista – do Jeho smrti a vzkriesenia, sme krstom svätým včlenení ako ratolesť do vínneho kmeňa (Ján 15, 1 – 8). Nie všetci pokrstení zrastú s Kristom. Sú aj suché ratolesti, alebo ratolesti. ktoré neprinášajú ovocie (ovocie Ducha Svätého: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť /Galatským 5, 22 – 23a/). Cez krst dostávame šancu žiť na duchovnom kmeni Pána Ježiša Krista, z Neho čerpať miazgu (duchovnú výživu). Mnohí pokrstení z nej však, žiaľ, nečerpajú. Preto duchovne hynú.

Krstiteľnica pripomína, komu patríme

Krstiteľnica v kostoloch je spravidla umiestnená v blízkosti oltára. Oltár je symbolom Božej prítomnosti. Do spoločenstva s Pánom Bohom – do Jeho prítomnosti otvára dvere práve krst svätý. To znázorňuje aj vnútorná architektúra kostolov. Krstiteľnica v blízkosti oltára už svojím umiestnením vyjadruje: Nemôžete ma nebrať na vedomie, ignorovať, že ste pokrstení – t. j., že ste vstúpili pod Kristovu vládu, pod Jeho vplyv, do Jeho právomoci.

To, že sme pokrstení nám neraz „zavadzia"; radšej chceme byť sami svoji, ako Boží. – Robiť nie to, čo chce Pán Ježiš, ale čo chce naše sebecké ja... Pamätajme: sme draho kúpení (1. Korintským 6, 20).

Krst detí – nemluvniat

S vecami, ktoré sú pre dieťa dobré, neotáľame (napríklad s očkovaním proti chorobám).

Nie je správne povedať: Nedám dieťa pokrstiť, nech sa rozhodne samé (keď dospeje), či chce v Krista veriť, alebo nie. Kto takto zmýšľa, ako by vravel: „Prečo dieťatku vnucovať, akej bude národnosti? Nebudeme ho učiť ani materinskú reč; vyčkáme nech vyrastie a potom sa samé rozhodne, ktorú národnosť, a ktorú (a akú) reč si zvolí za svoju". Pri takomto postupe by sa dieťa pravdepodobne nenaučilo hovoriť, vyrástla by z neho zaostalá, škrekot vydávajúca bytosť. Ak vieme, že žiť v cirkvi je správne – biblické a pre nás osožné, dávame možnosť vrastať dieťatku do cirkvi. Keďže vieru považujeme za dôležitú (bez nej nie je možné páčiť sa Bohu – Židom 11, 6), nebudeme dieťaťu odopierať Božiu milosť. Dáme ho pokrstiť a budeme učiť o Pánu Bohu slovom i príkladom svojho života, aby dieťa od malička rástlo vo vedomí: Viem Komu patrím. – Nepatrím na stranu hriechu, ale na stranu Pána Ježiša Krista.

Narodenie zhora

Niektorí hovoria, že nie je dobré krstiť deti, lebo krst musí byť prejavom ich viery. Takúto požiadavku v Biblii nenachádzame. Biblia hovorí, že krst je kúpeľom znovuzrodenia (Títovi 3, 5).

Ktoré dieťa sa samé žiadalo narodiť? – Žiadne. Každé sa narodilo bez vlastného pričinenia. Znovuzrodenie je Duchom Svätým spôsobený začiatok nového života. Ide o narodenie zhora, nie o to, čo môže vypôsobiť naše roz-

hodnutie. My sme však za Bohom darovaný nový život zodpovední. Máme sa denne rozhodovať pre to, čo sa páči Kristovi a k tomu viesť aj pokrstené deti.

Záväzok rodičov a krstných rodičov

Keď rodičia a krstní rodičia pri krste sľubujú, že budú svoje dieťa vychovávať v kresťanskej viere, znamená to, že sa zaväzujú učiť svoje dieťa modliť a spolu s ním sa pravidelne modlievať, privádzať ho na detskú besiedku, do chrámového spoločenstva, na vyučovanie náboženstva a konfirmačnú prípravu. Sľubujú, že ho budú učiť úcte k Pánu Bohu a láske k ľuďom. Aby sa tak dialo, potrebujú poznať Bibliu – Božie slovo a riadiť sa ním.

Konfirmácia

Kto bol pokrstený ako dieťa, má možnosť pri konfirmácii potvrdiť svoj krst – to jest potvrdiť sľuby, ktoré za neho pri krste vyslovili rodičia a krstní rodičia. To, či sa tak rozhodne urobiť – či pri konfirmácii vyzná svoju vieru, dosvedčuje, že krst nemluvniat neberie pokrstenému osobnú slobodu rozhodovania. Naopak, zahŕňa rozhodnutie, či človek povie svojmu krstu áno alebo nie.

V Božej škole

Pokrstený človek sa má učiť nasledovať Pána Ježiša Krista. Krst je teda aj zápisom do Božej školy. Je to tá najpotrebnejšia škola. Usilovné vzdelávanie sa v nej má význam tak pre časnosť, ako aj pre večnosť.

Použitím viacerých prameňov pripravil
Martin Šefranko

zdroj: redakcia EV

CHARAKTERISTIKA Evanjelický Východ

Od januára 2010 Biskupský úrad Východného dištriktu začal opäť vydávať časopis Evanjelický východ. *„Je veľkou Božou milosťou, že môžeme stáť pri jeho novom vzkriesení s túžbou, aby priniesol svojím slovom požehnanie všetkým, ktorí ho budú brať do ruky,“* uviedol v úvodníku prvého čísla biskup VD Slavomír Sabol. Mesačník má ambíciu byť svojím obsahom vhodným doplnením evanjelickej cirkevnej tlače i ostatných kresťanských periodík v spoločnosti.

V minulosti bol Evanjelický východ vnútromisijným časopisom slovenských evanjelikov na východnom Slovensku, vychádzal mesačne v Prešove od r. 1933. Vydával ho spolok Tranoscius, ktorý ho v r. 1938 spojil s časopisom Evanjelický posol spod Tatier. Po revolúcii v r. 1996 časopis opäť začal vydávať Biskupský úrad VD pod vedením vtedajšieho biskupa Jána Midriaka. Predovšetkým z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov bolo v r. 2004 vydávanie Východu ukončené.

Evanjelický východ ako mesačníkové periodikum nechce byť len lokálnym časopisom jedného z dvoch evanjelických dištriktov, ale má ambíciu osloviť všetkých veriacich.

„Slovo ‘Východ‘ nevnímame z geografického hľadiska, aj keď historicky takýto pohľad možno skôr potvrdiť ako vylúčiť. Pre nás má význam z hľadiska obsahového. Slovo východ = exodus. Pomenováva ‘vyjdenie‘ – t. j. zmenu stavu. Táto zmena stavu zabraňuje statickému zahnívaniu, spôsobuje dynamiku života, otvára perspektívy budúcnosti.“

Časopis Evanjelický východ svojím posolstvom chce prinášať ľuďom výzvy pre ich „zmeny – vyjdenia“ v svetle Božieho slova. Chce byť Východom pre „východ“ ľudí.

Časopis Evanjelický východ vychádza mesačne vo formáte A4 v plnofarebnom vydaní na 36-tich stranách. Čitatelia si v ňom okrem iného nájdu zaujímavé témy, rozhovory, reportáže, knižné recenzie, komentáre k aktuálnemu dianiu v cirkvi doma i vo svete, monitoring života cirkevných zborov či životné príbehy evanjelických rodín.

Výška ročného predplatného je 18 eur (1ks – 1,50 eur).

Evidenčné číslo: 3956/09. **ISSN:** 1335-1656.
Šéfredaktorka: Emília Mihočová-Kmecová | Tel.: +421 918 828 302 |
E-mail: emiliamihocova@gmail.com
Redakčná rada: Peter Mihoč, Miroslav Čurlík, Jana Sopoligová, Jana Cingeľová, Ján Bakalár, Vladimír Kmec, Ľubica Olejárová, Matej Oráč, Mikuláš Lipták, Slavomír Sabol, Dušan Cina, Marián Damankoš, Ľubo Bechný.
Vaše **názory a postrehy** nám zasielajte na emailovú adresu .
Adresa redakcie: Biskupský úrad Východného dištriktu ECAV na Slovensku, Hlavná 137 (poštový styk: P. O. BOX 119), 080 01 Prešov.
Tel./fax: +421 517 722 515
Jazyková úprava: Emília Mihočová-Kmecová, Alena Bodnárová.
Grafická úprava: Daniel Jurčo.
Tlač a distribúcia: Michal Vaško – Vydavateľstvo,
Námestie Kráľovnej pokoja 3, 080 01 Prešov.
Predplatné a inzercia: Peter Mihoč | Tel.: +421 918 828 312 |
Email: tajomnik@vdecav.sk
Predplatné = 1,50 € x počet mesiacov do konca kalendárneho roka
Bankové spojenie: Tatrabanka Číslo účtu: 2629039075/1100
Variabilný symbol: 1003
Správa pre prijímateľa: (meno a priezvisko predplatiteľa)

Tlačový milodarový účet na podporu vydavateľskej činnosti Evanjelického východu

V prípade, že by ste chceli podporiť vydávanie časopisu, môžete finančné príspevky zasielať na účet: 96293513/0900 Slovenská sporiteľňa
Variabilný symbol: 1002
Správa pre prijímateľa: (meno a priezvisko darcu)

Za vašu podporu Vám úprimne ďakujeme
Redakcia eVýchodu

Stanovisko k aktuálnemu stavu spoločnosti Tranoscius, a.s. a konferencii „Hluchoslepta“ v cirkvi

Milé sestry a milí bratia,

keďže týždeň, čo týždeň nezastaviteľne Evanjelický posol spod Tatier (ďalej len EPST) prináša neobjektívne informácie a snaží sa zdiskreditovať nás vo vašich očiach, sme nútení zareagovať na niektoré aktuálne problémy v našej cirkvi. Dlhšiu dobu uvažujeme nad tým, ako a či vôbec reagovať, aby sme nevyvolali len novú spŕšku neobjektívnej kritiky, modlíme sa, aby sme sa nedali vyprovokovať nenávisťou k nenávisti, ale prosíme o lásku k našim oponentom.

Predsedníctvo ECAV na Slovensku (ďalej Predsedníctvo ECAV) prevzalo protokolárne úrad dňa 8. januára 2019. Od začiatku sme sa s plným nasadením začali venovať všetkým povinnostiam, ktoré nám vyplývajú z funkcií. Záleží nám, tak ako sme to už niekoľkokrát deklarovali, predovšetkým na zachovaní jednoty, na obnove vzťahov a príprave programu rozvoja a obnovy našej cirkvi vo všetkých oblastiach jej pôsobenia. Generálny biskupský úrad (GBÚ) sme prebrali nie v ľahkej situácii, s oslabeným personálnym obsadením, s množstvom nahromadených úloh, bez schváleného rozpočtu a v mediálne vyhrotenom vzťahu s predstaviteľmi vydavateľstva Tranoscius, a.s.

So znepokojením sledujeme ako redakcia týždenníka EPST zneužíva svoje postavenie a čitateľom a širokej verejnosti podsúva informácie, ktoré pravidelne a stále intenzívnejšie znevažujú riadne zvolených čelných predstaviteľov našej cirkvi. EPST pokračuje v traumatizovaní verejnosti, názorovo ju rozdeľuje a nekriticky spochybňuje takmer všetky kroky nového predsedníctva bez toho, aby sa autori uverejňovaných článkov a informácii pokúsili o čestné stretnutie s nami a o slušný dialóg. Je nám úprimne ľúto, že nám títo ľudia nedávajú žiadnu šancu, presvedčiť ich, ale aj ich čitateľov – evanjelických veriacich, našou prácou a službou v cirkvi o tom, že ich podozrenia sú neopodstatnené.

Synoda ECAV na Slovensku, ako aj konventy mnohých COJ v minulých dvoch rokoch prijali zásadné uznesenia, ktorými žiadali u členov Predstavenstva spoločnosti Tranoscius, a.s., o vykonanie bezodkladnej nápravy a vyváženie spravodajstva týždenníka EPST. Žiaľ, bezvýsledne. Redakcia EPST to pochopila ako útok na slobodu prejavu, pričom pozabudla, že nie každé slobodne vyslovené slovo, či už povzbudenia alebo napomenutia, buduje. Používanie jazyka je veľkým umením. A tak smutne konštatujeme, že sa dnes pri nás všetkých napĺňajú slová z Listu Jakuba – *„... ale jazyk, (toto) nepokojné zlo, plné smrtiaceho jedu, nikto z ľudí nevládze skrotiť“ (Jk 3,8)*. Predsedníctvo ECAV pozvalo na deň 29. januára 2019 na stretnutie riaditeľa vydavateľstva Tranoscius, brata Mgr. Ľubomíra Turčana. Ten sa však ospravedlnil z časových dôvodov a ponúknutú možnosť na stretnutie zatiaľ nevyužil. Budeme pokračovať v úsilí stretnúť sa a veríme, že si brat Turčan nájde vo svojom diári na Predsedníctvo ECAV čas. Musíme, žiaľ, tiež konštatovať, že redakcia EPST, ako aj spoločnosť Tranoscius, a.s. konajú v rozpore s Dohodou o spolupráci, ktorá bola uzatvorená medzi ECAV na Slovensku a spoločnosťou Tranoscius, a.s. v roku 2008, v znení jej neskorších dodatkov.

Z uvedených dôvodov Predsedníctvo ECAV, spolu s predsedníctvami Západného a Východného dištriktu ECAV na Slovensku v súlade s Obchodným zákonníkom zaslalo Predstavenstvu spoločnosti Tranoscius, a.s. žiadosť o zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia. Jeho cieľom má byť odvolanie terajších a voľba nových členov predstavenstva a dozornej rady, ktorí budú mať dôveru cirkvi.

Ako Predsedníctvo ECAV nemôžeme tiež akceptovať zvolanie konferencie „Hluchoslepota“ v cirkvi, ktorá sa má uskutočniť v Liptovskom Mikuláši, dňa 9. februára 2019, ako ponuku na dialóg. Organizátormi konferencie sú podľa týždenníka EPST zástupcovia iniciátorov podpisovej akcie za nové voľby, ktorým robí servis a zabezpečenie záujmové združenie právnických osôb Asociácia slobodných zborov ECAV na Slovensku (ďalej asociácia). Asociácia chce slobodu, ale odmieta právny systém, platne zvolených predstaviteľov cirkvi, pravidlá spolupráce a združovania sa cirkevných zborov v rámci platných cirkevno-organizačných jednotiek (COJ) ECAV na Slovensku, ktorými sú cirkevné zbory, senioráty a dištrikty. Podobne členovia predstavenstva akciovej spoločnosti Tranoscius nerešpektujú výsledky volieb najvyšších predstaviteľov našej cirkvi, ktoré sa uskutočnili minulý rok. Redakcia EPST a predstavitelia vydavateľstva Tranoscius, a.s. svojimi mediálnymi a tlačovými výstupmi verejne potvrdzujú, že sú spoluzakladatelia asociácie a zároveň s ňou priamo obsahovo prepojení. Redakcia EPST na stránkach svojho týždenníka prezentuje asociáciu a dnes už jej vlastnú stránku volbyecav.sk. To všetko bez vedomia a súhlasu akcionárov spoločnosti Tranoscius, a.s. Týždenník EPST teda nie je oficiálnym médiom ECAV na Slovensku.

Rovnako považujeme zvolený názov konferencie za krajne nevhodný. Pojem „Hluchoslepota“ v názve konferencie je podľa nás zneužitím a dehonestáciou vážneho zdravotného postihnutia, ktoré dobre poznáme, keďže Východný dištrikt ECAV je zriaďovateľom Evanjelickej spojenej školy internátnej v Červenici.

Ivan Eľko, generálny biskup ECAV na Slovensku *Ján Brozman, generálny dozorca ECAV na Slovensku*

Kontakt na tím Reformačných listov:
Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:
šéfredaktorka: Eva Bachletová 0905 813 782
Monika Cipciarová 0948 254 765
Martin Kováč 0905 269 078
Ľubo Bechný 0905 345 764

Podnety a skúsenosti čakáme na adrese: **help@evanjelickajednota.sk**. Na emailovej adrese **listy@evanjelickajednota.sk** sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom. Viac informácií si môžete prečítať na **www.help-ecav.sk**